

REPUBLIKA SLOVENIJA

KABINET PREDSEDNIKA VLADE

Magnetogram ni lektoriran!

MAGNETOGRAM

POGOVORA PREDSEDNIKA VLADE RS JANEZA JANŠE ZA RADIO 94 IN NOTRANJSKI RADIO

Postojna, 28. maj 2008

MATEJA JORDAN: Spoštovani poslušalci Radia 94 in Notranjskega radia, najbrž ni med vami nikogar, ki ne bi vedel, da se danes v Notranjsko-kraški regiji mudi Vlada Republike Slovenije. Zdaj pa v studiu našega radia z veseljem pozdravljam predsednika Vlade Republike Slovenije, gospoda Janeza Janšo. Pozdravljeni!

PREDSEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Dober dan, lep pozdrav.

MATEJA JORDAN: Celo dopoldne se že mudite v naših krajih, v naši regiji. Kakšni so vaši vtisi?

PREDSEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Znani vtisi ali pa znane okoliščine obiska so boljše, kot pred dvema letoma. Zato, ker je takrat strašno deževalo in je izgledalo, kot da prihaja zima, tokrat pa je že pravo poletje. Pa tudi sicer je prijetno priti v neke kraje, kjer si dve leti prej sklepal neke dogovore in videti, da se je večina od tega uresničila. To je nek splošen vtis po teh sestankih, ki smo jih imeli doslej, včeraj in danes - skupaj preko 50 dogodkov, kjer sodelujejo moje kolegice in kolegi iz vlade. Dopoldan so imeli tudi osrednji uvodni dogodek z oceno napredka regije v zadnjem obdobju. Na gradu Snežnik je vlada na delovnem sestanku ugotavljala, katere priložnosti smo izkoristili in kaj ostaja še za naprej. Zdaj, po tem pogovoru, pa bomo to oceno delali tudi skupaj z nosilci razvoja v Notranjsko-kraški statistični regiji. Tudi tukaj bo zasedba podobna, kot je bila dve leti nazaj, tako da bo razprava zelo konkretna.

MATEJA JORDAN: Ustavili ste se tudi v podjetju Novolit na Blokah. Kakšno mnenje imate o delu, o poteku dela v tem podjetju?

PREDSEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Gre za, lahko bi rekli, razvojno naravnano podjetje, ki je eden od glavnih nosilcev razvoja v tem delu regije. Že sam ogled podjetja kaže, da se podjetje zaveda izzivov prihodnosti. Ogledali smo si obstoječo proizvodnjo in nove hale, kjer se ravnokar montirajo stroji za proizvodnjo novih produktov. Mislim, da gre za podjetje, ki ima mlado, sposobno vodstvo, ki ve, kako je treba odgovarjati na te izzive globalnega trga in tudi na spremembe na tem trgu. Če bi iskali neko konkretno točko, na kateri se vidi, da je bil napredek velik v tem zadnjem obdobju, potem je Novolit zagotovo ena od teh točk.

MATEJA JORDAN: Na našem koncu, tako kot drugod po Sloveniji - ampak mogoče tukaj še bolje - je v zadnjem času aktualno vprašanje o pokrajinah. Vladni predlog predvideva razdelitev Slovenije na 12 oziroma 13 pokrajin. Je bojazen nekaterih manjših občin, tudi zdajšnje Notranjsko-kraške statistične regije, da bodo pri taki razdelitvi slovenskih regij, finančno prikrajšani oziroma potisnjeni nekam na rob? Upravičeno?

PRESEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Ne, resnica je ravno obratna. Manjša je občina, bolj se izgubi v sedanji množici 210 občin v Sloveniji, kjer so velikanske razlike med velikostjo in kjer so predvsem velikanske razlike med sposobnostjo nekaterih občin. Zaradi objektivnih razlogov - ne zato, ker bi bili ljudje nesposobni, ampak gre enostavno za t.i. administrativne kapacitete, da se kandidira za sredstva, ki so na voljo, še posebej recimo za evropska sredstva.

Slovenija ima nekaj milijard razvojnih sredstev na voljo do leta 2013 iz evropskih skladov. Veliko občin v Sloveniji nima kapacitet, da kandidirajo za resne programe. Od nekod dobivamo predloge za obnovitev kolesarskih stez za 15.000 evrov, na voljo so pa stotine milijonov. Torej, pokrajine potrebujemo tudi zaradi tega, da bodo manjše občine preko teh povezav in preko pokrajinskih organov dobile v roke instrumente za hitrejši razvoj. Ta bojazen, da bi pokrajine prinesle zgolj neko novo obremenitev, je v bistvu popolnoma prazna, kajti ne bo šlo za prenos pristojnosti iz občin na pokrajine, ampak bo šlo za prenos pristojnosti, denarja in ljudi iz državnega nivoja na pokrajinski nivo. Se pravi, bo vse skupaj prišlo bližje občinam oziroma bližje ljudem, ker ljudje so tukaj osnovni motiv. Nemogoče je o mnogih stvareh odločati na državni ravni na ta način, da bi bile rešitve dejansko pisane na kožo različnim delom Slovenije. Če pa odločaš na državni ravni, je običajno treba sprejeti potem neko povprečno odločitev - če se te odločitve prenesejo na pokrajinski nivo, potem je možnost sprejemati bistveno boljše odločitve v hitrejšem času in to ne bo nič več stalo. Pokrajini ne delamo zato, da se izvaja neke nove stvari, ampak zato, da se naredi prenos zadev, pristojnosti, ki jih je bolj smiselno izvajati na pokrajinski ravni, pač na to raven.

V številkah gre za preko milijarde 300 milijonov sredstev, ki se prinesejo iz državnega proračuna na pokrajinsko raven. To je več kot 15 % državnega proračuna, ogromna sredstva, v ljudeh je to več kot 4.000 zaposlenih v državni upravi in v javnih zavodih, ki so zdaj podrejeni državni administraciji, potem pa bo to pokrajinska administracija, ki bo avtonomna pri mnogih stvareh in ki bo bistveno hitreje zadostila potrebam razvoja. Če vse to, kar govorim, ne bi bilo res, potem države, ki so najbolj razvite, ne bi imele pokrajini, ampak je ravno obratno. Vse države, ki so uspele doseči neko stopnjo decentralizacije in ki so se uspele tako organizirati, da se vsaka dejavnost, ki jo potrebujemo za normalno življenje opravlja tam, kjer je najbolj smiselno, na tistem nivoju, ki je najbolj smiselno - tiste države so najbolj napredovale in po teh zgledih skušamo tudi mi predlagati rešitve.

MATEJA JORDAN: Kaj pa imena pokrajini? Je smiselno, tako kot bo na referendumu v nekaterih delih Slovenije, je smiselno razpravljati oziroma odločati na referendumu? Konkretno tudi pri nas, recimo, v Postojni, se bomo odločali, ali bomo spadali v Južno Primorsko ali pa Obalno-kraško regijo.

PRESEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Jaz mislim, da je to smiselno iz dveh razlogov. Prvič zato, ker, če to ne bo odločanje na ta način, bomo še leta naprej poslušali razprave o tem, katero ime bi bilo boljše. Po svoje je na nek način nepravilno, da to odloča nek centralni organ v Ljubljani. Vsak se sklicuje na voljo ljudi, ko predlaga različna imena. Zdaj bomo pač dobili neko najširšo možno verifikacijo enega ali pač drugega predloga. Drugi razlog pa je v tem, da razpravljati samo o imenu - in to se je v glavnem dogajalo v nekaterih delih Slovenije - kot da je to najpomembnejša stvar pri uvajanju pokrajini, je na nek način izgubljena priložnost.

Pokrajine uvajamo zaradi hitrejšega razvoja. Treba je razpravljati o tem, ali je potrebno še kakšno pristojnost prenesti, ali je možno kakšno stvar še racionalizirati, ali je sredstev, ki se predlagajo za razvoj pokrajini dovolj, ali ne. To so ključna vprašanja. Samo ime ni tako ključno. Je pomembno, ker gre za identiteto in zaradi tega se mi zdi prav, da, če je že Državni zbor razpisal posvetovalne referendume o ustanovitvi pokrajini, da se to izkoristi še za vprašanje ljudem, za katero od imen, ki so se največkrat predlagala s strani občinskih svetov, pa tudi civilno družbenih iniciativ, se jim zdi najbolj primerno.

MATEJA JORDAN: Če uspe vladni predlog, kakšna bo - po razdelitvi Slovenije na pokrajine - prihodnost skupnih institucij zdajšnje Notranjsko-kraške statistične regije, recimo Regionalne razvojne

agencije, pa Zavoda za turizem. V povezovanju teh institucij je bilo nenazadnje vloženega kar precej truda.

PREDSEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Če vprašate mene osebno; meni se zdi škoda, da tisti prvi predlog, da se ustanovi Notranjska ali pa Notranjsko-kraška pokrajina, na nek način tudi ni doživel soglasne podpore v tem prostoru. Vendar pa je vlada obljubila, da bo upoštevala voljo ljudi, izraženo tudi na posvetovalnih referendumih v okviru posamičnih občin in Ilirska Bistrica se je pač odločila, da - in to z veliko večino na tem referendumu - da se rajši priključi Južno Primorski oziroma Obalni regiji. S tem je že z nekega teritorialnega vidika ali pa z vidika velikosti ta projekt regije postal okrnjen. Potem so se pa še posamične občine začele različno spogledovati z drugimi opcijami in ni bilo nekega zelo enotnega stališča. Zato je zdaj prišlo do tega predloga, ki pa je seveda predlog za posvetovalni referendum.

Vlada bo rezultate posvetovalnih referendumov proučila, ne samo po rezultatu na nivoju pokrajine, ampak tudi po rezultatih na nivojih občin in skušala predlagati potem v ponovno odločanje zakon o ustanovitvi pokrajin, ki bo, kolikor je možno, sledil izraženi volji ljudi - se pravi, v primeru, ko pač v neki občini ljudje ne bodo podprli predlagane pokrajine, bomo skušali poiskati tudi druge možne rešitve od tiste kot je bila ponujena. V posvetovanjih s posamičnimi občinskimi organi, se lahko predlaga drugačno rešitev. Jaz pričakujem, da bo od teh 13-ih razpisanih posvetovalnih referendumih v veliki večini rezultat pozitiven, ker je to nek občutek, ki ga imam na podlagi zelo intenzivnih obiskov po posamičnih regijah v tem mandatu. Slovenijo smo zdaj že drugič prečesali popolnoma. Vemo, kakšne so te pokrajinske identitete, tako da bo skoraj zagotovo rezultat pozitiven v smislu potrditve predlaganih rešitev v devetih ali desetih območjih. V treh je zadeva vprašljiva, ker tu ni bilo možno doslej s kombinacijo mnenj občinskih svetov, anketami in tudi s kombinacijo teh neposrednih izkušenj, ki jih imamo po teh obiskih, doreči predloge in neke idealne rešitve, ker si posamična stališča preveč nasprotujejo. V teh treh primerih je ta posvetovalni referendum nek dodaten korak k ugotavljanju volje ljudi, ki jo želimo v največji možni meri upoštevati.

MATEJA JORDAN: Še eno skupno nerešeno vprašanje imajo nekatere občine na našem območju, to je vprašanje kam po 1. juliju prihodnjega leta odlagati smeti. Notranjsko-kraška statistična regija še vedno nima rešenega vprašanja, kam po 1. juliju 2009 odlagati smeti. Zadnje predlagane rešitev pa za naše občine niso najbolj racionalne. Si lahko mogoče obetamo kakšne prijazne predloge?

PREDSEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Ja, mi smo običajno veseli, če predlogi in rešitve pridejo iz okolja, ki ga neka rešitev zadeva in tako je tudi v tem primeru. Gre za dvosmeren proces. Mi vedno na koncu teh obiskov po pokrajinah oziroma regijah bodočih pokrajin, tudi rečemo, da prihodnja vlada, če bodo pač pokrajine ustanovljene, bo lahko imela nekoliko krajše obiske - če bo nadaljevala s to tradicijo - ker veliko zadev ne bo več reševala ona, ampak bo potrebno rešiti v okviru pokrajinskih organov. Pokrajinska uprava, pokrajinski svet bo to reševal in razvoj bo hitrejši. Jaz sem pripravljen staviti karkoli, da če ustanovimo pokrajine in se čez deset let pogovarjamo o tem, ali se je to v razvojnem smislu države izplačalo, ali ne, da bo odgovor enoznačen.

MATEJA JORDAN: Torej menite, da bi morale občine same rešiti to vprašanje smetišč?

PREDSEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Ne, ne. Jaz govorim ravno o tem, da so problemi, ki so premajhni za državno raven - da bi jih bila državna raven to sposobna reševati v celi državi - so hkrati preveliki za občine. Mnogo občin ne razpolaga z ustreznim prostorom za reševanje komunalnih problemov oziroma za reševanje vprašanj ravnanje z odpadki. Nimajo lokacij za smetišča, tako da je to možno reševati samo na nekem širšem nivoju. Približno polovica občin bi se bilo zmožnih povezati, kljub temu, da ni bilo tega formalnega okvira, polovica pa ne. Dejansko so potrebovale neko institucijo, kjer bi na koncu izglasovali neko rešitev in te institucije pa ni bilo. Potem pa doživljamo zapiranje cest,

blokade - ni instrumenta, prek katerega bi se stvar razrešila. Tako, da tukaj je sistemska rešitev, ki bo omogočila, da pridemo do rešitve. So primeri, ki jih občine same nikoli ne bodo rešile.

MATEJA JORDAN: Bliža se tudi turistična sezona in kolone vozil se bodo vile proti morju tudi na naših regionalnih cestah recimo proti Ilirski Bistrici. Prav Ilirska Bistrica je od Ljubljane leta 2008 oddaljena prav toliko, kot je bila pred tridesetimi leti. Govorim seveda o cestnih povezavah. Kakšni bodo nadaljnji koraki države pri izgradnji avtoceste do Postojne oziroma Divače?

PRESEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Prva resna razprava, ki se je odvila na to temo, je bila leta 2006 na teh sestankih, ki smo jih imeli pred obiskom in med obiskom vlade v tej regiji. Resno delo se je pravzaprav šele takrat začelo. Zaradi tega so šele po tem datumu prišle na dan tudi resne dileme. Mi bi bili s tem projektom danes precej dlje, v kolikor bi bile te dileme izčiščene prej. Tako pa je očitno, veliko faktorjev vzelo stvar zares šele po maju 2006. Naenkrat se je pokazalo, da obstajajo velike razlike.

Različne občine imajo različne poglede, kje naj bi bila trasa navezave te avtoceste na avtocesto Ljubljana-Koper. Potem, ko so bile neke variantne študije predstavljene, so se oblikovale tudi nekatere civilno-družbene iniciative, ki so nasprotovale nekaterim predlogom. To ni nič novega, to se dogaja povsod. Ko ti avtocesto enkrat postaviš, je to trajen poseg v prostor, bo tam ostala, zato je potrebno vzeti si čas in o tem razpravljati. Vendar pa seveda to odlaga rešitve in odlaga končno rešitev. Tukaj ne gre za problem finančnih sredstev na prvem mestu, ker to je ena od prioritet, vendar pa ni možno začeti graditi, dokler niso izpeljani vsi postopki in dokler ni doseženo neko vsaj večinsko soglasje o tem, kje bo takšen infrastrukturni poseg narejen.

Sedaj poteka delo na vrednotenju treh različnih variant. Danes dopoldne smo se na delovnem sestanku vlade pogovarjali o tem, kako čim bolj skrajšati ta čas, da bomo prišli do sprejemljive rešitve. Vendar pa se bo treba na koncu odločiti za varianto, ki bo pač realna, ki najbrž ne bo stoprocentno zadovoljila vseh, ker tega ni možno narediti. Tako, da končnih odgovorov ni. Vendar pa, kot že rečeno, prava razprava o tej povezavi, za katero pravite, da je potrebna že desetletja, se je začela šele maja 2006, ko je naenkrat postalo jasno, da je to realen projekt. Prej so vsi govorili, da rabimo avtocesto in nihče ni govoril o tem, kaj pomeni umestiti takšen projekt v prostor.

MATEJA JORDAN: Torej lahko pričakujemo, da se bo zadeva vlekla verjetno še kar nekaj let, da bomo resnično prišli tudi do te avtocestne povezave?

PRESEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Kot že rečeno, tukaj niso ključen problem sredstva, ker obstaja več variant, kako to v realnem času financirati. V tem trenutku je ključen problem umestitev ustrezne trase v prostor oziroma najprej izbor ustrezne trase in potem umestitev te trase v prostor. Potekajo aktivnosti za pripravo državnega lokacijskega načrta, vendar pa je to projekt, kjer imajo besedo lokalne skupnosti, kjer je potrebno upoštevati pestrost mnenj in postopke izpeljati v okviru zakonitih rokov.

MATEJA JORDAN: Torej, najti prave rešitve. Tudi v naših občinah se soočamo s pomanjkanjem policistov medtem, ko se na novonastali schengenski meji kopičijo policijske sile. Kako bodo menite, da bodo na notranjem ministrstvu rešili ta problem? Državljeni se bojijo, da lahko tako stanje celo vpliva na varnost v državi.

PRESEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Relevantni podatki ne kažejo, da bi se s postavitvijo schengenskega režima in s temi premestitvami varnostno stanje v državi poslabšalo. Ponekod se je izboljšalo. Ta varnostna tveganja so bila že prej večja na meji, ali pa ob meji oziroma na nekaterih delih meje, ki je sedaj schengenska. Teh policistov je toliko, kot jih mora biti. Mi smo morali zadostiti kriterijem, ki so skupni. Ta slovenski del schengenske meje ni samo meja med Slovenijo in Hrvaško, to je meja med Evropsko unijo in Hrvaško. Še več, to je meja med skupnim prostorom svobodnega pretoka ljudi in blaga znotraj Evropske unije in tretjim svetom.

Kriteriji so enaki, ne samo za nas ob celem našem delu meje, ampak v vseh državah, ki imajo schengensko mejo. To je treba spoštovati. S tem, ko bo ta režim varovanja nekaj časa v veljavi, potem se bo videlo, ali je število policistov morda dejansko kje preveliko, glede na realna tveganja. Morda so bila kje realna tveganja ocenjena preveč pesimistično in bo možno to število tudi zmanjšati. Vendar, kot že rečeno, to ni samo v naši pristojnosti. Mi smo morali izpolniti te zahtevne kriterije, da smo stopili v schengenski prostor. Na račun tega, da gremo lahko brez ustavljanja na meji v Italijo, Avstrijo ali na Madžarsko, je potrebno to mejo »ne-Evropske unije« z državami Evropske unije, bolj čuvati.

MATEJA JORDAN: Gospod Janša, 54% površin Notranjsko-kraške statistične regije sodi v okvir projekta »Natura 2000«. Vprašanje vetrnih elektrarn na Volovji rebri pa je še vedno aktualno in nerešeno. Zadnja informacija pravzaprav iz meseca aprila - okoljsko ministrstvo je zavrnilo pritožbe Elektro Primorske zoper sklep o novih postopkih za plin in okolje z vetrnimi elektrarnami in njenimi rebri. Postopek se sedaj lahko začne. Torej, če prav razujem smo spet na začetku?

PRESEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Bojim se, da vse še ni razčiščeno v pravem smislu, kar se meni zdi škoda. Ne bi sicer rad komentiral postopke v reševanju različnih organov, ki imajo pač svoje pristojnosti in so pri tem neodvisni. Lahko pa povem svoje mnenje. Meni se zdi nekoliko nenavadno, da v Sloveniji te dileme v zvezi z vetrno energijo - v času, ko se cel svet odloča za to - ženemo v takšno skrajnost. Kamorkoli greš po svetu so vetrne elektrarne nekaj, kar je sprejeto kot neoporečno - in to dejansko je. Danska, ki je ena najbolj ekološko osveščenih držav v Evropi, 20% električne energije pridobiva s pomočjo vetra. Mi nimamo takšnih potencialov, vendar pa z rastjo cen električne energije, s problemom pri doseganju trajnostnih kriterijev - s tem, ko bomo morali v prihodnje drago plačevati izpuste CO₂ za pridobivanje energije iz neobnovljivih virov - vetrna energija postaja vse bolj rentabilna.

Tukaj se je vedno možno pogovarjati o tem, ali je lokacija ustrezna, ali ne, ali to pomeni neko motnjo v naravi. Vendar se treba vedno tudi vprašati, kakšna je alternativa. Jaz upam, da bodo ti postopki zaključeni, ker ta projekt in ti zapleti seveda ne zadevajo samo Volovjo reber in ta konkreten primer, ampak na nek način blokirajo tudi vse druge rešitve, ki bi bile morda bistveno bolj tudi prostorsko sprejemljive v Sloveniji. Tisti del energije, ki jo bo možno dobiti iz vetra v Sloveniji brez večje škode, bo potrebno pridobiti, ker drugače ne bomo zadostili tem kriterijem, ki jih je postavila Evropska unija.

MATEJA JORDAN: Kako predsedovanje Evropski uniji? Slovensko predsedovanje se počasi izteka in kako ga ocenjujete, na kratko.

PRESEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Pravzaprav ga ne, ker za to ni časa in še ni končano. S temi projekti ali pa s to odgovornostjo je tako, da se lahko zadnji dan šest-mesečnega predsedovanja zgodi nekaj nepredvidljivega, pa potem celoten evropski javni prostor ocenjuje neko predsedovanje samo po tistem dogodku. Nek splošni vtis je včasih varljiv. Slovenija je že pred tremi leti in pol, ko se je odločala, da sprejme to ponudbo, vedela, da gre za najbrž najzahtevnejšo nalogo za državo od osamosvojitve naprej - in se je na to nalogo resno pripravila. Doslej je izpeljala na tisoče zelo pomembnih dogovorov, sestankov, usklajevanj ter premaknila številne dosjeje, ki so doslej stali. Dosegla tudi zaradi tega, ker interesno ni vpletena v razne zgodbe, ki imajo včasih med večjimi evropskimi državami že dolgo brado in nekatere kompromise, za katere pravijo, da jih nihče drug ne bi uspel doseči.

Postavili smo si pet prioritet - klimatske spremembe in energija, proces ratifikacije Lizbonske pogodbe, medkulturni dialog, širitev oziroma Zahodni Balkan in lansiranje drugega cikla Lizbonske strategije. Na vseh teh dosjejih, kjer sem tudi sam vodil koordinacijo, smo naredili doslej tisto, kar je bilo možno - junijski Evropski svet bo pokazal, ali bomo tudi vse te dosjeje uspešno zaključili.

Ob tem pa smo se morali srečevati še z izzivi, ki pred tremi leti niti slučajno niso bili predvidljivi. Recimo razglasitev neodvisnosti Kosova, zapleti pri določanju okvira za novi sporazum z Rusko federacijo,

potem vsa ta situacija na Zahodnem Balkanu s predčasnimi volitvami v Srbiji, do teh kriz na svetovnih finančnih trgih, v zadnjem času dvigovanje cen hrane, kar neposredno vpliva tudi na vprašanja reforme Evropske kmetijske politike in nenazadnje tudi s številnimi zapletenimi mednarodnimi varnostnimi vprašanji, ki so pristala na evropski mizi, čeprav na to ni nihče prav posebej računal - še pred kratkim od Irana, do teh zapletov na Kitajskem s Tibetom, itn.. Skratka polno izzivov, ki jih ni bilo možno načrtovati, je dodatno zapolnilo naš urnik. Jaz mislim, da smo na to ustrezno odgovarjali, vendar bodo sodbo dali drugi.

MATEJA JORDAN: Precej srečanj na nivoju Evropske unije je potekalo tudi v Postojni. Kakšno mnenje so naši gostje po vašem mnenju odnesli domov?

PREDSEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Včeraj sem bil v Bruslju in sem govoril z nekaterimi, ki so bili pred kakšnim slabim tednom tukaj v okviru obiska članov COREPER - to je stalni organ Sveta Evropske unije, ki usklajuje vse rešitve in ga predstavljajo stalni predstavniki vseh 27-ih držav - oni so obiskali tudi Postojno, Postojnsko jamo in okolico. Bili so zelo navdušeni. Običajno ljudje, ki obišejo Slovenijo in teh par točk - najprej pravijo, da so bili na Bledu. Ti ljudje pa so najprej rekli, da so bili v Postojni. Je bilo to za njih neko veliko presenečenje, kar pomeni, da tudi ljudem, ki pač malo širše poznajo svet in še posebej Evropo, Slovenija skriva še mnoge stvari, ki jih lahko odgrnemo in v prihodnje tudi iztržimo.

MATEJA JORDAN: Tudi vi še ostajate v Postojni, vaš obisk se nadaljuje s srečanjem z gospodarstveniki Notranjsko-kraške regije v Jamskem dvorcu pri Postojnski jami. Prijetno počutje, uspešno delo še naprej in hvala lepa za obisk v našem studiu.

PREDSEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Hvala lepa in hvala tudi za vaš prispevek k regionalnemu razvoju.